

T-311/04. sz. ügy

José Luis Buendía Sierra kontra az Európai Közösségek Bizottsága

„Tisztviselők – Előléptetés – 2003. évi előléptetési eljárás – Elsőbbségi pontok adása”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (kibővített ötödik tanács), 2006. október 19 . . . . II - 4148

Az ítélet összefoglalása

- 1. Tisztviselők – Kereset – Sérelmet okozó aktus
(Személyzeti szabályzat, 45., 90. és 91. cikk)*
- 2. Tisztviselők – Kereset – Előzetes közigazgatási panasz
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk és 90. cikk, (2) bekezdés)*

3. *Tisztviselők – Előléptetés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata*
(Személyzeti szabályzat, 25. cikk, (2) bekezdés, 26., 43., 45. cikk és 90. cikk, (2) bekezdés)
4. *Tisztviselők – Előléptetés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata*
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk)
5. *Tisztviselők – Előléptetés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata*
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk)
6. *Tisztviselők – Előléptetés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata*
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk)
7. *Tisztviselők – Előléptetés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata*
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk)
8. *Tisztviselők – Sérelmet okozó határozat – Elfogadás módozatai*
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk, 90. cikk, (2) bekezdés és 91. cikk)
9. *Tisztviselők – Előléptetés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata*
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk)
10. *Tisztviselők – Előléptetés – Az érdemek összehasonlító vizsgálata*
(Személyzeti szabályzat, 45. cikk)
11. *Tisztviselők – Kereset – Megsemmisítést kimondó ítélet – Joghatások*
(EK 233. cikk; személyzeti szabályzat, 45. cikk)

1. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett előléptetési rendszer keretében, amely rendszer az évről évre összegyűjtött pontokban kifejeződő összes érdem figyelembevételén alapul, és amelyben az előléptetési eljárást lezáró aktus összetett természetű abban az értelemben, hogy a kinevezésre jogosult hatóság két különböző határozatát tartalmazza, éspedig az előléptetett tisztviselők listáját megállapító határozatot és az előbbi határozat alapjául szolgáló

összpontszámot megállapító határozatot, ez az összpontszámot megállapító határozat önálló aktus, amely ellen önállóan terjeszthető elő panasz és adott esetben – a személyzeti szabályzatban előírt jogorvoslati lehetőségek keretében – bírósági felülvizsgálat iránti kereset. E rendszerben ugyanis a valamely meghatározott évben történő pontadás hatásai nem korlátozódnak kizárólag a folyamatban lévő előléptetési eljárásra, hanem több előléptetési eljárásra is

kiterjedhetnek, és e pontadás olyan kötelező joghatásokat vált ki, amelyek a tisztviselő érdekeit jogi helyzetének lényeges módosításával érintik.

Következésképpen az előléptetett tisztviselők listájára felvett tisztviselő, amennyiben vitatja a részére a kinevezésre jogosult hatóság által megállapított összpontszámot, és így a következő évekre megmaradó pontegyenlegét is, panaszt, adott esetben pedig bírósági felülvizsgálat iránti keresetet terjeszthet elő önállóan, a vele szemben kötelező és végleges joghatásokat kiváltó pontadási aktsussal szemben.

Ugyanilyen eljárás elindítása elképzelhető olyan elő nem léptetett tisztviselő részéről, aki nem azt kívánja vitatni, hogy az illető előléptetési eljárásban nem léptették elő, csupán azt, hogy nem kapott – az előléptetési küszöbérték elérését lehetővé nem tevő – bizonyos számú pontot.

Egyébiránt az a tisztviselő, akit azért nem léptettek elő, mert – állítása szerint indokolatlanul – az előléptetési küszöbérték eléréséhez nem elegendő pontot kapott, egyszerre támadhatja jogorvoslattal a kinevezésre jogosult hatóságnak az összpontszám megállapításáról szóló határozatát, illetőleg az előléptetett tiszt-

viselők listáját megállapító határozatát. Noha e két aktus jogilag különbözik, és megsemmisítésük érdekében külön is megtámadhatók, valójában azonban az előléptetés megtagadása esetén szorosan összefüggnek, minthogy az előléptetés szükségszerűen és kizárólag a tisztviselőnek adott összpontszám és az előléptetési küszöbérték viszonyítása alapján történik, kivéve abban az esetben, ha a tisztviselőt, aki elérte az említett küszöbértéket, és az *ex æquo* csoportba – azaz az előléptetési küszöbértéket elért tisztviselők csoportjába, amely tagjainak száma meghaladja a valós előléptetési lehetőségeket – tartozik, de a besorolási fokozatban eltöltött szolgálati idővel vagy az esélyegyenlőséggel kapcsolatos, járulékos megfontolások alapján nem léptették elő.

Ez utóbbi esetben az érintett tisztviselő a kinevezésre jogosult hatóságnak az előléptetett tisztviselők listáját megállapító végleges határozatát önállóan akkor támadhatja meg a siker reményében, ha keresetét a kinevezésre jogosult hatóság által az *ex æquo* csoportba tartozó tisztviselők rangsorolása során elkövetett mérlegelési hibákra alapítja.

(vö. 82., 88–94. pont)

2. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett előléptetési rendszer keretében, amely rendszer az évről évre összegyűjtött pontokban kifejeződő összes érdem figyelembevételén alapul, és amelyben az előléptetési eljárást lezáró aktus összetett természetű abban az értelemben, hogy a kinevezésre jogosult hatóság két különböző határozatát tartalmazza, és pedig az előléptetett tisztviselők listáját megállapító határozatot és az előbbi határozat alapjául szolgáló összpontszámot megállapító határozatot, az e két határozat ellen irányuló panasz benyújtására nyitva álló három hónapos határidő – a jogbiztonsággal, illetőleg az egyenlő bánásmóddal és a gondos ügyintézésrel kapcsolatos megfontolásból – akkor kezdődik, amikor a tisztviselő az intézmény belső számítástechnikai rendszerének oldalán naprakésszé tett egyéni előléptetési aktájába ténylegesen betekintett, feltéve hogy a tisztviselő az egyéni előléptetési aktájába az adott pontokra vonatkozó adatbázis hozzáférhetőségéről tájékoztató összefoglaló jegyzék közzétételét követő ésszerű határidőn belül betekint.

Az ilyen előléptetési rendszerben ugyanis az előléptetett tisztviselők listájának közzététele, amely csak az érintettek nevét és beosztását tartalmazza, nem teszi lehetővé az érintett tisztviselők számára, hogy teljes mértékben tudomást szerezzenek az összetett természetű, sérelmet okozó aktusról, amely befejezi az előléptetési eljárást, és a tisztviselő csak a saját egyéni előléptetési

aktájába való betekintés útján szerezhet tudomást az összpontszámáról és annak ponttípusokra lebontott összetételéről.

(vö. 105., 111–112., 115., 118., 121. pont)

3. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett, az érdemek mennyiségi meghatározásán alapuló előléptetési rendszer, amelyet az jellemez, hogy a tisztviselők minden évben különböző típusú pontokat kapnak, egyesek közülük – az „érdempontok” – a személyzeti szabályzat 43. cikke alapján rendszeresen lefolytatott értékelése során a tisztviselő által kapott osztályzatok átalakításából származnak, mások – az „elsőbbségi pontok” –, amelyeket kiegészítő jelleggel adnak és önmagukban nem meghatározók az előmenetel szempontjából, és amely utóbbiak célja azoknak a tisztviselőknek a jutalmazása, akik egyéni célkitűzéseiket meghaladták, vagy akik az intézmény érdekében többletfeladatokat is sikeresen elláttak, nem sérti sem az egyenlő bánásmód elvét, sem a személyzeti szabályzat 45. cikkét, amennyiben mindkét ponttípusnak célja az érdemek jutalmazása, és adásukat minden esetben az érdemre visszavezethető megfontolásokkal kell igazolni.

E rendszer keretében, amelyben az előléptetési eljárást lezáró aktus összetett természetű abban az értelemben, hogy a kinevezésre jogosult hatóság két különböző határozatát tartalmazza, és pedig az előléptetett tisztviselők listáját megállapító határozatot és az előbbi határozat

alapjául szolgáló összpontszámot megállapító határozatot, az elsőbbségi pontok adására vonatkozó határozatok indokolásának hiánya nem ellentétes a személyzeti szabályzat 25. cikkének második bekezdésével, amely nem írja elő az önmagukban sérelmet nem okozó javaslatok, ajánlások vagy vélemények indokolását, és nem vonatkozik az előkészítő aktusokra, mivel az előléptetéssel kapcsolatos indokolási kötelezettség betartásához elegendő, ha a kinevezésre jogosult hatóság a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott panasz elutasításáról szóló határozatát indokolja.

Az elsőbbségi pontok adása nem ellentétes a személyzeti szabályzat 26. cikkével sem, amelynek célja a tisztviselő védelemhez való jogának annak elkerülésével történő biztosítása, hogy a kinevezésre jogosult hatóság a tisztviselő viselkedésére vonatkozó, a személyi aktájában nem szereplő tények alapján a tisztviselő hivatali státuszát és szakmai előmenetelét érintő határozatokat hozzon, amennyiben ezen pontok adása a szakmai előmeneteli jelentések eredményeinek vizsgálatát követően és az érintett tisztviselőknél az említett jelentésekben igazolt érdemei alapján történik, amely szakmai előmeneteli jelentés elkészítése olyan összetett folyamat, amelybe a tisztviselőket a személyzeti szabályzat 43. cikkének megfelelően – amelynek értelmében az értékelést közölni kell a tisztviselővel és „[a] tisztviselőnek jogában áll az értékeléssel kapcsolatban bármilyen, általa fontosnak tartott észrevételt tenni” – szorosan bevonják. Éppígy nem lehet eredményesen hivatkozni a védelemhez való jogra az elsőbbségi pontok adásáról szóló határozatok vonatkozásában történő meg-

sértésére, minthogy e határozatok csak az előmeneteli pontok összegét és az előléptetett tisztviselők listáját megállapító határozatokat előkészítő aktusok, és a védelemhez való jog nem az ilyen, hanem a sérelmet okozó aktusokkal kapcsolatban alkalmazandó.

(vö. 129–138., 143–147.,
152., 155–157. pont)

4. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett, az érdemek mennyiségét meghatározásán alapuló előléptetési rendszer keretében, amelyet az jellemez, hogy a tisztviselők minden évben különböző típusú pontokat kapnak, egyesek közülük – az „érdempontok” – a személyzeti szabályzat 43. cikke alapján rendszeresen lefolytatott értékelése során a tisztviselő által kapott osztályzatok átalakításából származnak, mások – az „elsőbbségi pontok” – célja a tisztviselők közül a legérdemesebbek avégett történő kiválasztása, hogy előléptetési esélyeik növekedjenek, sem ezen pontoknak az egyes főigazgatóságokon belüli adására vonatkozó kvóta létezése, sem az első típusba tartozó pontok adására vonatkozó célátlag meghatározása nem korlátozza az értékelők mérlegelési szabadságát a személyzeti szabályzat 45. cikkével, az egyenlő bánásmóddal és a szakmai előmenetelhez való joggal ellentétes módon. Éppen ellenkezőleg, ez a két mechanizmus alkalmas arra, hogy előmozdítsa a tisztviselők érdemei reprezentatív értékelésének hatékony kifejezését a Bizottság összes főigazgatóságán elvégzett értékelések legmagasabb mér-

tékű összehasonlíthatóságának biztosítása mellett, amelynek révén az említett tisztviselőknek biztosítja az egyenlő bánásmódot. E tekintetben a gyakorlatban az érdemek összehasonlító vizsgálatának ugyanazon kritériumok szerint és összehasonlítható információforrások és értesülések alapján kell történnie.

Ami az egyes főigazgatóságokon belüli elsőbbségi pontokra vonatkozó kvótát illeti, ez megfelel ezen típusú pontokkal kapcsolatos általános célkitűzésnek, ami a tisztviselők közül a legérdemesebbek avégett történő kiválasztása, hogy előléptetési esélyeik növekedjenek. A rendelkezésre álló pontszám korlátozása ugyanis ilyen kiválasztásra ösztönzi a főigazgatóságokat. Ez a célkitűzés önmaga is összeegyeztethető a személyzeti szabályzat 45. cikkével, az egyenlő bánásmóddal és a szakmai előmenetelhez való joggal.

Az érdempontok célátlagát illetően – melynek betartására ez az előléptetési rendszer ösztönöz, de nem kötelez – meg kell jegyezni, hogy az a tény, hogy a főigazgatóságok figyelembe veszik azt, semmiképpen sem jelenti azt, hogy mérlegelési szabadságukat a személyzeti szabályzat 45. cikkével, az egyenlő bánásmód és a szakmai előmenetelhez való jog elvével ellentétesen korlátoznák. Ugyanis ez a célátlag, amely az átlagos tisztviselő teljesítménye értékelésének matematikai kifejezése, még a zsinórmértékül szolgáló, de nem kötelező, és az előléptetéseknek a múltban általában

történt lebonyolítási módjára vonatkozó megfigyelésből származó sávokkal együtt sem akadályozza az értékelőket abban, hogy szórást alkalmazzanak az osztályzatadás során. Ez a célátlag abban sem korlátozza az értékelőket, hogy a minden tisztviselő teljesítményére személyre szabottan adott értékelést differenciálják aszerint, hogy e teljesítmény ezen átlag alatt marad, vagy pedig azt meghaladja, így az értékelőknek lehetőségük van arra, hogy a tisztviselők értékelését árnyalják. A célátlag lehetővé teszi az értékelések inflálódásának elkerülését, arra kényszerítve az értékelőt, hogy szigorúbban hasonlítsa össze valamennyi tisztviselő egyéni érdemeit, és lehetővé teszi a különböző főigazgatóságokon végzett értékelések átlagai közötti – az értékelt tisztviselők érdemeihez kapcsolódó objektív megfontolásokkal nem indokolt – különbség kockázatának csökkentését. Végül e célátlag figyelembe veszi a legáltalánosabban megfigyelt valóságot, és pedig az értékelt tisztviselőknek az átlagos szintű érdemek körüli egyenletes eloszlását, valamint a főigazgatóságok számára biztosított azon lehetőséget, hogy a célátlagtól eltérjenek, amennyiben a sajátos helyzetük nem esik egybe a közös valósággal, valamint a tisztviselők számára biztosított fellebbezés benyújtására vonatkozó lehetőséget, amely a kinevezésre jogosult hatóságot arra indíthatja, hogy részére a kvóta szerinti pontmennyiségen kívüli egy vagy több elsőbbségi pontot adjon, amely így alkalmas azon nehézségek orvoslására, amelyekkel azok a szervezeti egységek találkozhatják szemben magukat, ahol nagyon jó tisztviselők nagy számban dolgoznak.

(vö. 169., 172–177., 179–183., 187. pont)

5. Valamely szabályozás módosításának természetéből következik, hogy egy meghatározott időpontban új jogi helyzeteket hoz létre, miközben szabályozza a korábban létrejött jogi helyzeteket. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett, az érdemek mennyiségi meghatározásán alapuló előléptetési rendszerben, amelyet az jellemez, hogy a tisztviselők minden évben különböző típusú pontokat kapnak, a kinevezésre jogosult hatóság köteles a tisztviselők előléptetésére vonatkozó előírásokat érintő olyan átmeneti szabályozást bevezetni, amely számításba veszi az előléptetések kezelésének egyik rendszeréről a másikra való áttérés kényszerűségeit, és amelyek e hatóságot arra szoríthatják, hogy időlegesen és bizonyos határokon belül eltérjen a kérdéses helyzetekre szokásosan alkalmazott állandó szabályok és elvek szigorú alkalmazásától. Az ilyen eltéréseket azonban az átmenethez kötődő, kényszerítő szükségnek kell igazolnia, és azok időtartamuk vagy hatályuk tekintetében nem terjedhetnek túl azon, ami az egyik rendszerről a másikra történő rendezett áttéréshez elengedhetetlenül szükséges. A rendszer hatálybalépésekor szolgálati viszonyban lévő tisztviselők által a besorolási fokozatukban felhalmozott érdemek figyelembevétele érdekében az átmeneti szabályok e tisztviselők számára különböző átmeneti pontok adását teszik lehetővé.

fokozatban eltöltött ezen évek számát olyannak lehet tekinteni, amely a tisztviselő által felhalmozott érdemeket objektíven, de csak részlegesen mutatja, így e pontok adása a besorolási fokozatban eltöltött szolgálati időnek az előléptetési eljárásokra szokás szerint érvényes szabályokkal ellentétes módon történő figyelembevételét jelenti. Ugyanakkor az érdemek mennyiségi meghatározása által jellemzett rendszer bevezetése és annak szükségessége, hogy az előléptetéshez bizonyos, az érdempontok és elsőbbségi pontok összegének megfelelő küszöbértéket kell elérni, magában foglalja a tisztviselőknek az utolsó előléptetésük óta gyűjtött érdemeinek figyelembevételét, és pedig bizonyos számú pont adásával és az egyenlő bánásmód elvének megfelelő módszer alkalmazásával. Az elsőbbségi pontoknak a besorolási fokozatban eltöltött szolgálati idő alapján automatikusan történő adásában álló intézkedés megfelel ennek, az átmenethez kapcsolódó kényszerű szükségnek, és ennek hatályát korlátozó rendelkezések, mint például az alkalmazásának kizárólag az új rendszer hatálybalépését követő első előléptetési eljárásra történő korlátozása, e pontok nagyon korlátozott súlya az adható összpontszámokon belül, valamint az előléptetésnek ahhoz a feltételhez kötése, hogy a tisztviselőnek meghatározott számú egyéb pontot kellett kapnia, a róla készült utolsó szakmai előmeneteli jelentésben lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nem lépte túl az egyik rendszerről a másikra történő rendezett áttéréshez elengedhetetlenül szükséges mértéket.

A tisztviselőknek a besorolási fokozatban eltöltött évek után hivatalból – egy bizonyos határig – adott átmeneti elsőbbségi pontokat illetően a besorolási

Az előléptetési bizottság javaslatára a kinevezésre jogosult hatóság által adható, tisztviselőnként legfeljebb két

előléptetési átmeneti elsőbbségi pont rendszerét azért vezették be, hogy méltányosan oldják meg a régi és az új rendszer közötti átmenethez kapcsolódó problémákat. E sajátos cél egyébként szükségszerűen az összes átmeneti elsőbbségi pont (amelyek közé ezek is tartoznak) célkitűzéseinek – nevezetesen a tisztviselőnek a legutóbbi előléptetése óta felhalmozott érdemei figyelembevétele – keretébe tartozik, így azok adását előíró rendelkezés önmagában nem sérti a személyzeti szabályzat 45. cikkét. Az a tény, hogy ezek adása önkényes előléptetésekhez vezethet, e rendelkezés konkrét alkalmazására vezethető vissza, nem pedig arra, hogy az önmagában jogellenes lenne.

A korábbi előléptetési eljárásban már előléptetésre javasolt, de elő nem léptetett tisztviselőknek adható átmeneti elsőbbségi pontok sem ellentétesek a személyzeti szabályzat 45. cikkével. Bár igaz, hogy a besorolási fokozatban az előző előléptetési eljárásban hátrahagyott tisztviselő automatikus előléptetésében álló gyakorlat sérti az előléptetésre alkalmas tisztviselők érdemei összehasonlító vizsgálatának e rendelkezésben meghatározott elvét, azonban a kinevezésre jogosult hatóságnak főszabály szerint jogában áll az érdemek összehasonlító értékelése során azt a körülményt figyelembe venni, hogy a tisztviselőt egy korábbi előléptetési eljárásban már előléptetésre javasolták, amennyiben az érdemei nem csökkennek, és az érdemeit a többi előléptetésre

jelölthöz képest értékelik, ami megvalósul a Bizottság által bevezetett átmeneti végrehajtási szabályok révén.

Végül nem áll fenn semmi olyan kötelezettség, amelynek alapján a Bizottságnak a korábbi értékeléseket átalakító rendszerként az ún. elemző értékelések átlagának rendszerét vagy más intézmények által bevezetett, az érdem alapján történő előléptetés szabályát állítólag kevésbé sértő rendszert kellett volna elfogadnia. A tisztviselők előléptetésére vonatkozó hatályos szabályok megváltozásának ugyanis feltett célja a régi szabályok alkalmazásából eredő bizonyos hátrányok kiküszöbölése. Ezért egy ilyen reformfolyamathoz, amelynek szükségességét az adminisztráció széles mozgástérrel ítélni meg, mindenképpen hozzátartozik, hogy valamely időpontban új alapokra helyezze a tisztviselők érdemeinek értékelését. A tisztviselők régi rendszer szerint kapott értékeléseinek teljes és azonos módon történő figyelembevétele nem követelhető meg az adminisztrációtól az új rendszerben, mert annak szinte elkerülhetetlen következménye az lenne, hogy megfosztaná az előléptetési eljárás reformját bármilyen gyakorlati érvényesüléstől, holott pedig az alkalmazottaknak nincs alanyi joguk a hatályos szabályozás fenntartására.

(vö. 204–211., 213–218., 220. pont)

6. Nem ellentétes a személyzeti szabályzat 45. cikkével a bizottsági belső szabályozás által bevezetett előléptetési rendszer azon rendelkezése, amely szerint a tisztviselők elsőbbségi pontokat kaphatnak az intézmény érdekében ellátott többfeladatok elismeréseként, mivel e pontokkal kizárólag a tisztviselő szokásos feladataitól eltérő olyan feladatok ellátása jutalmazható, amelyek nem képezik éves értékelés tárgyát, következésképpen nem szolgálnak egyéb érdempontok adásának alapjául. Mindenestre a Bizottság által kialakított jogi előírások keretei lehetővé teszik a kinevezésre jogosult hatóságnak azt, hogy elkerülje az érdemek kétszeres értékelését.

(vö. 236., 240. pont)

között elosztandó elsőbbségi pontok számát, ami számukra hátrányos lenne. E tisztviselők helyzete ezért objektíven különbözik a jelentős létszámú főigazgatóságokon vagy szervezeti egységeknél foglalkoztatott kollégáikétól, amely így megmagyarázza és igazolttá teszi – az egyenlő bánásmód elvének és a szakmai előmenetelhez való jog elvének betartása érdekében – az utóbbiakra alkalmazottól eltérő bánásmódot, miként azt a külön rendelkezés is előírja, hogy amennyiben a főigazgatóságon vagy a szervezeti egységnél valamely meghatározott besorolási fokozatban négynél kevesebb tisztviselő van, a 10 elsőbbségi pontnak e tisztviselők részére történő kiosztására nem kell a többi tisztviselő számára általános jelleggel meghatározott elosztási kulcsot alkalmazni.

(vö. 246–250. pont)

7. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett, az érdemek mennyiségi meghatározásán alapuló előléptetési rendszerben, amelyet az jellemez, hogy a tisztviselők minden évben különböző típusú pontokat kapnak, olyan szabálynak az egyes besorolási fokozatokban lévő, inkább kisszámúnak mondható állománnyal rendelkező főigazgatóságokra történő alkalmazása, amely szerint minden főigazgatóság a besorolási fokozata alapján még előléptethető és az illető főigazgatóságon álláshelyet betöltő tisztviselői létszám két és félszeresével azonos számú elsőbbségi pontmennyiséggel rendelkezik, és amely ezen pontok adását a legjobban teljesítő tisztviselők és a többi tisztviselő közötti kulcs alkalmazásához köti, jelentősen csökkenthetné az ilyen egységekben dolgozó tisztviselők

8. A személyzeti szabályzat és a bizottsági belső szabályozás, amely az érdemek mennyiségi meghatározásán alapuló olyan előléptetési rendszert vezetett be, amelyet az jellemez, hogy a tisztviselők minden évben különböző típusú pontokat kapnak, ezen pontok adására vonatkozó, valamint ezen pontadás ellen a kinevezésre jogosult hatósághoz benyújtott fellebbezéseket elbíráló határozatok meghozatalára nem ír elő semmilyen alakszerűségi követelményt. Különösen a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése, amely előírja, hogy a tisztviselő „panaszt nyújthat be a kinevezésre jogosult hatósághoz az [őt hátrányosan érintő] intézkedés ellen”, nem

zárja ki, hogy az ilyen intézkedés más-ként is történhet, mint papíron. Ebből következik, hogy a felelős hatóság az e célból készített digitális dokumentum-nak elektronikus aláírással való ellátása révén is elfogadhat ilyen határozatokat egy számítástechnikai rendszerben írás-beli alakszerűség nélkül is.

(vö. 255–256. pont)

9. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett, az érdekem mennyiségi meghatározásán alapuló előléptetési rendszerben, amelyet az jellemez, hogy a tisztviselők minden évben különböző típusú pontokat kapnak, az elsőbbségi pontok adásának, amelynek célja a legérdemesebbeknek ítélt tisztviselők megjutalmazása előléptetési esélyeik növekedése érdekében, az értintett tisztviselő különleges érdemein kell alapulnia, és a besorolási fokozatban eltöltött szolgálati idő semmi esetre sem lehet döntő tényező ezen pontok adásában. Következésképpen az elsőbbségi pontok adásának fő kritériumaként nem lehet alkalmazni a személyzeti szabályzat 43. cikke alapján rendszeresen lefolytatott értékelése során a tisztviselő által kapott osztályzatok átalakításából származó érdempontok és a besorolási fokozatban eltöltött évek után hivatalból – egy bizonyos határig – adott átmeneti elsőbbségi pontok teljes összegét, mivel ezen kritérium alkalmazásának objektív következménye az lenne, hogy azokat a tisztviselőket részesítené előnyben, akik a besorolási fokozatban eltöltött több

szolgálati idővel rendelkeznek. Ebből a szempontból bár igaz az, hogy az adminisztráció – időlegesen és bizonyos határokon belül – eltérhet a kérdéses helyzetekre szokásosan alkalmazott állandó szabályok és elvek szigorú alkalmazásától, ez azonban kizárólag a régi előléptetési rendszerből az új rendszerbe történő átmenethez kötődő kényszerítő szükségére való reagálás és az egyik igazgatási rendszerről a másikra történő átállás esetében természetesen jelentkező kényszerúségek figyelembevételével történhet, míg az elsőbbségi pontok az új előléptetési rendszer állandó, nem pedig átmeneti elemét képezik, és az említett rendszer hatálybalépésekor a Bizottságnál szolgálati viszonyban lévő tisztviselők által a besorolási fokozatukban felhalmozott érdemek figyelembevétele egyébként igazolta részükre háromfajta átmeneti pont adását.

(vö. 286., 288., 290., 293., 297., 301. pont)

10. Azoknak az érdemeknek az értékelésekor, amelyeket a személyzeti szabályzat 45. cikke szerinti előléptetési határozat meghozatala és – ebből következőleg – az elsőbbségi pont adásáról szóló határozat meghozatala során is figyelembe kell venni az olyan előléptetési rendszerben, ahol ez az értékelés mennyiségileg meghatározott, az adminisztráció széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és a közösségi bíróság felülvizsgálati jogkörének annak eldöntésére kell korlátozód-

nia, hogy – tekintettel azokra az szempontokra és indokokra, amelyek az adminisztráció álláspontjának kialakulásához vezettek – az adminisztráció ésszerű határokon belül maradt-e, és hatáskörét nem gyakorolta-e nyilvánvalóan hibásan.

(vö. 291., 320. pont)

11. A bizottsági belső szabályozás által bevezetett, az érdemek mennyiségi meghatározásán alapuló előléptetési rendszerben, amelyet az jellemez, hogy a tisztviselők minden évben különböző típusú pontokat kapnak, abban az esetben, ha a közösségi bíróság megsemmisítette a kinevezésre jogosult hatóságnak a felperes részére csupán meghatározott

számú pontot adó határozatát, meg kell semmisíteni a felperesnek az előléptetett tisztviselők listájára való felvételét megtagadó határozatot is, mivel azoknak az intézkedéseknek a révén, amelyeket az adminisztrációnak a megállapított szabálytalanságok orvoslása végett kell majd tennie, a felperes elérheti az előléptetési küszöböt. Ellenben az összes előléptetett tisztviselőt tartalmazó lista megsemmisítése túlzott szankció lenne. Ennek az értékelésnek nem mond ellent az a körülmény, hogy a vitatott előléptetési eljárásban hozott határozatok nem veszítik hatályukat annak lezárásával, emiatt a felperes a jövőben olyan tisztviselőkkel kerülhet versenybe, akiknek az előléptetését nem semmisítették meg.

(vö. 340–342., 349. pont)